Ч. 110. Пятниця 26 мая (8 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Зміни в мінїстерствах.

Ново именовані мінїстри переймили вже від своїх уступивших попередників дотичні уряди а з обставин, серед яких зміни відбували ся, можна дещо вносити також і на найблизші зміни політичних відносин. Під сим взглядом замітне именно працанє ческого мінїстра-земляка дра Ранди і обнятє урядованя новим мінїстром-земляком дром Пацаком, котре віщує зміну дотеперішних відносин межи Чехами а Нїмцями, а скоро до того прийде, то дотеперішне уґрупованє партий — може навіть і по переведеню реформи виборчої — і теперішне правительство будуть могли робити собі надію на довгий вік. Що Чехи не вийдуть при теперішній зміні з порожними руками, се здаєсь бути річ певна, бо уступаючий мінїстер-земляк др. Ранда сходячи зі сьвіта політичного, полишив то ніби в завіщаню своїм землякам. В своїй працальній авдиенциї висказав др. Ранда просьбу Монарсї, щоби зволив ласкаво і дальше займати ся печаливо оспованєм ческого унїверситету на Моравї. Сповненє сеї культурної потреби ческого народу єсть чей лиш питанєм часу. Є. Вел. Цїсар подякував уступаючому мінїстрови за его дїяльність і відпустив его дуже ласкаво, подавши єму при працаню ще раз руку.

Та й президентови мінїстрів, бар. Бековн, поклав др. Ранда на серце сповненє сеї точки проґрами ческого народу, а президент мінїстрів відповів, що він охотно готов звертати як найбільшу увагу на культуральні баженя ческого народу. О 11 год. передав відтак др. Ранда своє урядованє свому наслїдникови, дрови Пацакови. Глубоко тропутий вложив він в своїм бюрі руки на его голову і сказав: Благословлю вас яко мого ученика і желаю вам всего успіху на сїм становиску. Др. Ранда обняв дра Пацака і оба мінїстри розплакали ся. Коли відтак др. Ранда попращав ся з урядниками ческого мінїстерства, представились они новому мінїстрови, а тоді др. Пацак виголосив до них бесїду, в котрій між иньшими сказав:

Ви, мої панове, знаєте дотеперішну дїяльність, ви знаєте, що я після найлїпшого знаня і совісти хотів служити мому народови і маю надію, що й в радї Корони буду міг бути пожиточний мому народови. Той муж державний, котрому удасть ся народи сеї держави вдоволити, буде мусів без сумнїву назвати ся великим, але той, котрий заспокоїть ческий нарід і доведе до порозумїня межи нами а нашими нїмецкими земляками, той поставить основи під щасливійшу будучність сеї держави. Ставлю ся вповнї і цїлий в службу сеї мирної гадки і дай Боже, щоби нам удало ся спільною роботою довести державу близше до тої цїли.

В Колї польскім на вчерашнім засїданю відчитав предсїдатель пос. Абрагамович письмо гр. Дїдушицкого, в котрім тойже подає до відомости, що в наслїдок именованя мінїстром складає предсїдательство клюбу і свій мандат до Делеґациї. Пос. Абрагамович присьвятив уступаючому голові клюбу слова повні признаня і висказав так само признанє і подяку й дрови Пентакови за его жертволюбиву дїяльність для краю.

Для нїмецкого мінїстра-земляка треба було в парляментї на лавах мінїстрів зробити нове місце, бо доси було там місце лиш на 11 мінїстрів а мінїстра нїмецкого земляка доси не бувало. Так само треба було для мінїстра Прадого уладити окремий уряд, котрий приміщено в будинку президиї мінїстерства. Мін. Праде одержав богато ґратуляций а між иншими також від бувшого мінїстра Кербера, котрий пригадує єму, що він (Кербер) уважав вже давно за користне для держави покликанє Нїмця на мінїстра-земляка, а тепер, коли то стало ся, желає єму щиро як найлїпшого успіху.

---

10)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

А тепер ще одно хочу вам сказати. Капітан відплив послїдною лодкою, котру післав нам був той пароход, що нас розбив. Корабель той завели до доку [1]), а залога не має тепер що робити. Я не спав кілька ночий, я мов би прочував, що щось стане ся, бо заким ми уступили ся з корабля, хотів я ще уратувати кілька скринок з золотом, але капітан не позволив того, що все таки мусїло впасти в очи. Я тоді звернув ся до одного моряка з тої лодки і викликав его. Він сказав менї, що капітан мав дїйстно при собі якийсь досить тяжкий пакунок. Щож ви на то? Розуміє ся, що той чоловік не міг собі всего пригадати, але він казав, що то була якась досить вузка скринка, більше менше так велика, як тоті, що бракують. А відтак ще одно — Брейзер вдарив рукою по столї — ще одно: Я розвідував ся на двірци і довідав ся, що вчера вислано до Льондону два тяжкі пакунки — деревляні скринки, завинені в брунатний папір, якраз так великі! Папір був трохи роздертий, а урядник видів, що скринки мали зелїзні обручі — такі самі як отсї! — Брейзер показав з тріюмфом на поскладані в однім кутї скринки.

— Дуже добре — сказав Ювіт. — Шкода, з вас був би добрий тайний аґент. А може ви розвідали також, хто тоті пакунки вислав і до кого они були адресовані?

— Нї, на жаль не розвідав того. Розуміє ся, що урядник не знав, як називає ся той, хто вислав, а що він мене не знав, то й не хотів сказати імя адресата. Але я поволеньки пізнав ся з ним близше, та й нинї зійду ся з ним знову. Він якраз нинї по полудни не має служби, отже хочемо вибрати ся на прогульку. При сїй нагоді вже я щось довідаю ся.

— А вжеж — сказав на то Ювіт. — Лиш довідайте ся о скілько можна як найбільше — бо то зможе дуже придати ся. Скоро лиш довідаєте ся щось важного, то дайте нам зараз знати. Чи маєте ще щось сказати?

— Нї, більше нічого. Поки що вистане вам і того, що я вже сказав. Небавком довідаєтесь більше.

Брейзер пішов, а до каюти увійшов Нортон, наставник затопленого корабля. Був то чоловік, що виглядав трохи замлїлий з зіркатими очима, а голосом як з гробу. Він, каже, чув, що з тим золотом в скринках щось не в порядку і длятого прийшов він, щоби все сказати, що знає. Він, що правда, не богато знає, але все-таки кожда дрібничка може на щось придати ся. Коли він має зовсїм щиро сказати, то радив би, щоби мати око на теслю Вайкенса. Він (Нортон) християнин і не хотів би на когось кидати підозрінє, але его пантрі було коло самої комори з золотом і він чув, як Вайкенс стукав ся до пізна і то саме під помостом комори! Так бодай єму здавало ся, хоч він міг і помилити ся. А всеж-таки дивна річ, що тесля мав заєдно в тім самім місци якусь роботу. А відтак говорено також і він то уважає за правду, що Вайкенс мав ключі, котрі зовсїм надавали ся до замків тої комори, а то прецї річ дуже підозріна. Більше не знає він нїчого певного, та й се лиш его погляд. Коли же би его підозрінє показало ся безосновне, то нїхто би не тїшив ся більше як він сам. Але... але... наставник лиш покивав сумнївно головою.

Дякую вам красно, пане Нортон — сказав Меррік а очи єму аж засьміяли ся. — Не забудемо того, що ви нам сказали. Коли же би ваша інформация причинила ся до того, щоби золото можна відшукати, то се не буде без хісна для вас.

Наставник сказав на то, що й він того сподїває ся, та увіряв, що він також не спустить теслї з ока. Впрочім Вайкенс також тут а коли панове схотять его випитувати, то нехай роблять то осторожно, щоби не викликувати підозрїня у него. Меррік обіцяв послухати тої ради.

— Ще одно, пане Нортон — попросив Ювіт. — Припустїм, що ваше підозрінє єсть оправдане, як гадаєте, де би тесля подів тоті штаби золота?

— Я гадаю — відповів Нортон — що він їх не лишив на кораблп. Мабуть десь їх „забезпечив“.

Наставник вийшов а Меррік зареготав ся на весь голос. — Чиста комедия — сказав він. — Справдї чиста комедия. Оттож то они подобирали ся на тім „Нікобарі“! Що? Капітан підозріває другого офіцира, другий офіцир кидає підозрінє на капітана і наставника а наставник має око на теслю. Славно! А тепер

Положенє в Росії.

Здає ся, що в Росії лагодять ся знов і то вже дуже скоро якісь, коли не великі, то все-таки важні події. Не думаємо о тих, які нїби то мав заповісти ґр. Вітте, сказавши, що в липни настане в цїлій Росії щось великого, хоч без сумнїву може й то бути, що в Росії вибухне знов якась революция; ми маємо на думцї якісь зміни в дотеперішнім ладї і порядку, бо все вказує на то, що чимраз більше і чимраз скорше доходить до якогось перелому. Двох властий в краю, котрі взаїмно себе виключають, прі́ці не може бути і котрась мусить конче уступити, а коли обі упруть ся, то не може бути иньшої ради, лиш мусить сила рішати. В виду такого стану не від річи буде послухати, що пише петербурґский кореспондент берлиньского „Lokal-Anzeiger-a“ під датою 4 с. м.

Минуло вже три тиждні, від коли радить Дума а аж до лїтних ферий має відбути ся ще 28 засїдань. Додатних вислїдів за сей час Дума ще не осягнула і мине ще споро часу, заким щось путнього зробить ся. Поки що веде ся лиш борба межи представителями народу а правительством. Моральна сила знаходить ся без сумнїву в руках Думи, підчас коли правительство має лиш фізичну силу. Завелась борба, котрій приглядає ся нарід з як найбільшою увагою. Мимо того що цар в репрезентациї народній повитав, як сам сказав, найлїпших мужів Росії, то все-таки правительство не може якось погодити ся з тими репрезентантами. Оно уважає їх за ворохобників, котрі хотять обмежити єго власть. Того, щоби правительство було прихильне для Думи, доси не видко. Оно хоче виглядати на конституцийне, але не хоче ним бути.

В незавиднім положеню знаходить ся Дума. Нарід вижидає від неї обіцяних свобід, підчас коли правительство хотїло би Думу так припerти, щоби она не могла нїчого вдїяти. До нинї не дано амнестиї, до нинї нїхто й не думає о знесеню кари для політичних виновників. Справа законної непарушимости особи стоїть лихо й до нинї, свободи зборів й до нинї не позволено, так само не знесено й до нинї воєнного стану і скріпленої охрани і т. д., коротко сказавши, гнет став ще сильнїйший! Щож дивного, що серед публики відзивають ся вже голоси, котрі кажуть, що Дума не може нїчого вдїяти.

Не дасть ся заперечити, що всюди настав дуже песимістичний настрій, лиш не серед послів, котрі сподївають ся нацевно, що переведуть своє дїло, що здїйстнять свою проґраму, хоч розуміє ся, що не без того, щоби й они не зробили якихсь уступок. Заява Ґоремикіна, до якої не повинно було прийти, зробила як найгірше вражінє. Селяньскі посли, що доси досить байдужно прислухували ся дебатам, нараз стали люті. „Без землї не сьміємо вертати домів — казав менї неодин з них — то мусїли ми обіцяти нашим виборцям. Всякі проби всїляких посередників правительства, щоби переконати селян, що то неможливо роздїлити землю після їх бажаня, розбивали ся об їх упертість.— Свобода й земля, а нї, то ми робимо ворохобню! Як правительство заспокоїть наше жаданє, то єго дїло! Мало час від 45 лїт подумати о тім! 80 міліонів селян стали майже жебраками! То мусить змінити ся!“

Так говорять селяни. Социялісти підбунтували вже й селян, на котрих правительство мало найбільшу надію. Правительство не має нїякої партиї, на котру могло би оперти ся. Оно працює само про себе, а Дума так само сама про себе. Дума висказала мінїстерству як найбільше недовірє. Она жадає, щоби оно подало ся до димісиї, а так само не признає й Ради державної. Доси ще не знайшов ся спосіб, як би можна погодити Думу з правительством. Тероризмови з долини також нема кінця. Що дня бувають десятки убийств, замахів, рабунків і крадежий. Та й правительство так само виконує що дня вироки смерти. — Дума хоче змусити правительство, щоби оно перестало карати людий смертию, а правительство знов хоче, щоби тероризмови настав конець. Але анї Дума анї правительство не хотять зробити перший крок. Докиж має тревати сей незносимий стан?! — ропче публика; то одно лиш певна річ, що тепер все зависить від полагодженя аґрарної справи. Коли й супротив сеї справи правительство поставить ся на становищи неможливости, то наслїдки будуть страшні.

Вісти полїтичні.

Цїсар Вільгельм у Відни. — З Угорщини. — Заговір на італїяньского короля. — Події в Росиї.

На замку в Ляінц у архікняг. Мариї Валериї відбув ся вчера родинний обід, на котрім були оба монархи і архікнязї. Рівночасно відбув ся в Шинбрунї маршалківский обід для світи нїмецкого цїсаря. Цїсар Вільгельм вручив цїнний дарунок ґр. Ґолуховскому а цїсар Франц Йосиф дав знов дарунок маршалкови двора нїмецкого цїсаря ґр. Айленбурґови.

Оба монархи вислали вчера до італїяньского короля слїдуючу депешу: „Оба разом пересилаємо нашому третому вірному союзникови вирази нашої незмінної дружби. — Вільгельм. Франц Йосиф“. На то наспіла від італїяньского короля слїдуюча відповідь: „Подїляю вдоволенє В. Вел. і Є. Вел. цїсаря Вільгельма з причини вашого спільного побуту і прошу обох союзників приняти разом з моєю подякою за вашу ласкаву телеґраму увіренє моєї вірної і непохитної дружби. — Віктор Емануель“.

Угорска палата послів ухвалила вчера закон о угодах торговельних. В дискусиї заявив мін. торговлї Кошут, що тарифу митову, мимо того, що она виглядає на тимчасову, треба уважати за факт остаточний, бо Угорщина має право до самостійности митової, а то зовсїм не нарушає інтересів Австриї. Коли же би Австрия хотїла мішати ся в ту справу, котра обходить виключно лиш Угорщину, то хиба лиш длятого, що не респектує арт. 12 з 1867 і арт. 30 з р. 1899. О спільности митовій або союзї митовім нема й бесїди; з Австриєю буде або заключена угода торговельна або арт 30 з 1899 буде обовязувати аж до 1917 р.

З Риму доносять, що італїяньска полїция викрила анархістичний заговір на житє італїяньского короля. Анархісти постановили були убити єго підчас гостини єго на виставі в Медіолянї. Полїция одержала була опис того анархіста і почала слїдити за ним від хвилї, коли він виїхав з анґлїйского порту. Наконець арештувала єго в Італії а на основі дальших вістий викрила заговір в Анконї. Префект Анкони обговорив з президентом мінїстрів

кажім заклинати теслю. Я цікавий, кого він буде підозрівати?

Ювіт не сказав на то нїчого, але єму аж очи засьвітили ся з радости. За малу хвильку увійшов тесля.

— Добрий день, мої панове — сказав той чоловік лагідним, повним поважаня голосом і подивив ся по черзї то на одного то на другого. — Чи маю честь говорити з паном від товариства для ратованя кораблів?

— Так єсть — відповів Меррік і попросив єго знаком руки сїдати. — Чим можемо служити?

Тесля відкашляв, прислонившись рукою: Я позволив собі, мої панове, зайти сюди, бо довідав ся, що бракує кілька штаб золота. А може то неправда?

— Таки правда, ми не знайшли тілько скринок, кілько повинно бути, що тепер мабуть вже кождий знає. Бракує дві скринки. Ледви чи зможете нам сказати, де они знаходять ся.

— А вже ж що нї, то було би трохи за сьмило. Але коли би я міг дати вам цїнну раду, як би ви їх знов знайшли, то гадаю, що то не буде нескромно з моєї сторони, коли зроблю собі надію на якусь малу заплату зі сторони товариства.

— О певно, що нї — відповів Меррік, — то розуміє ся само собою. Товариство буде певно знати ся на річи, ну та й асекурация також.

— Коли можу то як межи людьми чести — він вимовив сї слова з вагою — уважати за приреченє, то скажу охотно, що знаю.

— Що до товариства, то можу вам дати приреченє — сказав єму на то Меррік. — Постараю ся о то — розуміє ся, скоро лиш то оплатить ся.

— То розуміє ся самою собою, пане аґенте. Отже мої панове, моя істория не довга. Все, що скажу, чув я на корабли, заким він ще затонув. Пасажирів вратовано а залога злазила в иньшу лодку, коли капітан звернув ся до наставника і шептав з ним з тиха, підчас коли я так сказати стояв саме під єго носом — але він мене не видів. — Чуєте Нортон, — сказав він так, хоч може й не зовсїм тими словами — чому би нам не спробовати взяти з собою до лодки тоті річи, тоті скринки, знаєте? Менї здає ся, що ми не далеко від берега а филї не здіймають ся високо. На всякий случай возьміть одну а я спробую взяти другу, лиш не зверніть уваги на себе. — Коли відтак наставник відходив, сказав він ще до него трохи голоснїйше: Они то ще щось найлїпшого. В найгіршім случаю кинемо їх у воду. — Відтак злїз і я в лодку та й не чув вже більше нїчого.

— Тілько й всего? — спитав Ювіт і подивив ся остро на того чоловіка.

— Чи тілько всего? — сказав тесля трохи здивований. — Так, тілько всего, але менї здає ся, що то досить, чи як ви гадаєте? Преці річ ясна, о чім була бесїда: він і наставник хотїли взяти дві скринки, і то потайком, а они були ще „щось найлїпшого“ на корабли, як то він сам сказав. Тепер же бракує дві скринки золота! Хибаж того не досить?

Тесля не успокоїв ся доти, доки аж не списано того всего, що капітан говорив, та пішов аж тодї, коли Меррік ще раз прирік єму, що він дістане нагороду.

— Ну, — сказав Меррік і засьміяв ся до Ювіта з поза стола — і сам дідько не придумав би такої історії, що? Зізнаня того чоловіка дуже погані для капітана. То, що він сказав і що сказав Брейзер — то все разом досить великої ваги. Я би гадав, що то достаточний доказ. Приятна історія, котра для одного або другого досить зле закінчить ся. Я цікавий лиш, чи Брейзер ще щось більше довідає ся. Шкода, що капітан і наставник не змовили ся, на кого мають спільно кинути підозрінє. То була похибка з їх сторони.

— Але деж там — сказав на то Ювіт. — Коли они дійстно в змові, отже знають докладно, чого хотять, то будуть якраз старати ся не розповідати тої історії однаково. А золото в штабах, правда?

— А вжеж, по пять штабок в кождій скринї. Кожда штабка важить більше менше по пятнайцять фунтів.

(Дальше буде).

Джолїттім в Римі всї способи, які мають бути ужиті для забезпеченя королївскої пари підчас подорожи до Анкони дня 24 с. м.

На вчерашнім засїданю Думи не вела ся вже дискусия аґрарна, лиш обговорювано ситуацию в краю, причім посли Анїкін, Аладін і Родічев виступали дуже остро против правительства а посли Гайден, Левін і Вінавер доказували, що Дума має право предкладати лиш проєкти законів. В кругах посольских радять тепер над тим, що зробити на случай, коли би Думу відрочено або й розвязано, бо ходить чутка, що Горемикін має вже підписаний царем указ, щоби відрочити Думу в часї який буде правительство уважати за відповідний.

Новинки.

Львів, дня 7-го червня 1906.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало окінченого студента прав Домініка Мошоро концептовим практикантом в гал. дирекциї почт і телеграфів. — Міністерство скарбу іменувало податкового контрольора Дмитра Біласа поборцем головного податкового уряду в окрузї львівскої дирекциї скарбу, а канцелярийного официяла Василя Мороза ад'юнктом помічних урядів прокураториї скарбу у Львові.

— **Курс кутя коний.** Заряд школи підкованя при Академії ветеринариї у Львові подає до відомости, що другий шестимісячний курс підковуваня коний в р. 1906 розпічне ся дня 1-го липня с. р. і буде тревати до кінця грудня. Ковальскі челядники, що хотять записати ся на той курс, мають зголосити ся лично в місяци червни с. р. в канцеляриї згаданої школи (ул. Кохановского ч. 33) і предложити: 1. сьвідоцтво окінченої з добрим поступом школи народної, 2. сьвідоцтво визволеня, 3. сьвідоцтво з відбутої що найменше дволїтної практики челядничої. Бідніщі можуть одержати підмоги з краевого фонду, о скілько заслугують на те пильностию і добрим поведенєм.

— **Дрібні вістя.** В Лінци арештовано передвчера актора Едмунда Апля, котрий в Інсбруцї убив одну женщину. — В понедїлок вечером о годині 11 мін. 50 дало ся чути в Сан Франціско сильне землетрясенє, але не зробило ніякої шкоди. — Міжнародний з'їзд гірників відкрито передвчера в Льондонї.

— **Загальні збори** „філїї руского тов. педаґоґічного в Самборі" відбудуть ся 10-го с. м. в будинку учительскої семинариї о год. 2-ій по полудни. На дневнім порядку: 1. Касовий звіт. 2. Відчит проф. Колесси про колективну і індивідуальну творчість в українсько-рускій поезиї. 3. Внесеня членів. — Видїл.

— **Найдені бомби.** З Риму телеграфують: Аґенция Стефанї'ого доносить з Анкони, що в однім з тамошних фризиєрских заведень найдено три бомби обложені цементом і заосмотрені льонтом. Ті бомби віддано для розбору войсковій лябораториї. Арештовано 12 анархістів.

— **Прихований Американець.** Много розголосу викликує в сих часах в Америцї богатий Янкі, Август Барт. Він не лише богатий, але також ще молодий і відчуває велику охоту до женитьби. Що-ж, коли не може найти женщини, котра би єму подобала ся, а властиво єму дорівнувала. Бо Август Барт є не лиш маючий, молодий і повний жадоби одруженя, але до того велитень. Підчас коли високі мужчини залюблюють ся звичайно в нїжних, малих панночках, глядить Август Барт за жінкою, котра дорівнала би єму в рості тїла. Раз лиш знижив ся сей чоловік до того, щоби старати ся о руку меншої (в порівнаню з ним) дами. Вже заміняли були заручинові перстенї, коли нараз Август Барт викупив ся від „нерівного" подружа великою сумою долярів: він встидав ся вийти на улицю з такою зарученою, котра сягала єму лиш по рамена. Позаяк всякі дотеперішні пошукуваня показали ся безуспішними, рішив ся Август Барт виставити нагороду в квотї 10.000 долярів тому, котрий би вишукав єму женщину бажаної висоти. Зголошеня треба висилати до Нового Йорку, посилаючи міру довготи від голови до стіп і від пояса до стіп, бо Август Барт не хоче довгостаної жінки. Надто мусить бути долучена міра обєму в поясї, бо п. Август каже, що з довгим „патиком" не хоче безусловно женити ся. Що до довготи язика — то п. Август Барт не робить ніяких трудностий.

— **Зїванє, пчиханє, а публичний спокій.** Недавно писали российскі часописи про цікавий случай, як то полїция арештувала двох братів Поповичів за те, що оден з них на дорозї голосно зївнув. Арештованих полїция страшно побила в тюрмі, а в протоколї написав полїциянт, що причиною арешту був „громкий зевок". Але самому інспекторови полїциї видало ся сьмішне, щоби за таку річ людий арештувати і він велів полїциянтови протокол переписати і написати, що причиною арешту були „ужасні крики", що заколотили публичний спокій. Однак вкінци цїла властива причина арештованя виявила ся. Іменно полїция думала, що Поповичі суть жиди. А коли пізнїйше переконала ся, що они не жиди, то їх випущено з арешту з честию. — Щось подібного лучило ся недавно в Німеччинї в місті Мільгавзен. Німецкий горожанин Іван Фуртман їхав трамваєм (електрикою). Нараз зібрало ся єму на пчиханє і він здоровенно пчихнув. На се приступив до пчихаючого полїциянт і арештував его, закидуючи єму заміщанє публичного спокою через голосне пчиханє. Розуміє ся, що всїх їдучих трамваєм гостий полїциянт записав на сьвідків. Щоби однак пчиханє могло заколотити публичний спокій, то видало ся неможливим навіть начальству німецкої полїциї і оно велїло скаржити Фуртмана не за нарушенє публичного спокою, але за поповненє великої неприличности. По довгім процесї суд увільнив Фуртмана від вини і кари, бо пчиханє не є неприличностию, а до того лікарі ствердили, що Фуртман має поліпа в носї і мусить так голосно пчихати. Та полїция внесла рекурс против увільненя.

— **Дарунки абісиньского короля Менелика для нашого цїсаря.** Дарунки, які абісиньский король Менелик по гостинї австрийского посольства прислав нашому цїсареви, будуть виставлені на публичний вид в двірскім музеї у Відни. Між дарунками єсть кілька хороших річий великої вартости, тим більше, що они представляють цїлком вірно уровень розвитку абісиньского промислу. Звертає на себе увагу щит із шкіри слоня, покритий із внутрішної сторони червоною шкірою, на котрій суть втиснені ріжні прикраси. Вінїшна сторона і береги потягнені темночервоним аксамітом, покритим прикрашенями з позолочуваного срібла. Величезний меч, що належить до того самого уоруженя, має в одну сторону вигнене вістрє; на однїй стороні представлений по середині грецкий їздець з двома мечами зложеними навхрест, як убиває лежачого під его ногами змия, по другій стороні з'ображений герб Абісинії, лев з хоругвою. Над з'ображенями суть написи в амхарскій мові. Велика рукоять зроблена з рога буйвола, а руку осланяє золота бляха. Похва зі шкіри, покрита темносиним аксамітом, з золотими кільцями. Дальше находить ся між дарунками сїдло, покрите темночервоною шкірою і богатими украшенями. Сидженє шовкове. Узди на коня шкіряні з бічними звисаючими стяжками, прикрашені темнозолотавим металем. На шию коня зроблені два ряди украшених ланцухів. Крім того є там цїлий одяг їздця, що складає ся з горішної части, яку носить ся на голові і на раменах, з сімома ріжної довжини продовженями з переду і з заду з темночервоного аксамиту, з синьою шовковою підшивкою. Увагу звертають також описи дуже хорошої роботи. Для тої вистави буде устроєний окремий відділ в музеї.

— **Пригода з бальоном.** Два купцї з Медиоляну вибрали ся в недїлю в товаристві одного капитана з медиоляньскої вистави бальоном на прогульку. В понедїлок рано виділи їх з Анкони, як летїли понад морем і находили ся в небезпечности. Хотяй море було розбурхане, вислано на поміч парохід. Однако бальон, несений сильним вітром, віддалив ся і аж по полудни явив ся знов коло берегів. Вислано на ратунок торпедову лодь, котра уратовала лише одного купця. Другий купець і капітан утонули в мори.

Телеґрами.

Відень 7 червня. Цїсар Вільгельм зложив вчера вінець на гробі бл. п. архікн. Рудольфа в гробници церкви оо. Капуцинів.

Відень 7 червня. Нинї в присутности всїх членів нового кабінету крім міністра просьвіти Мархета, котрий не здужає, розпочало ся засїданє палати послів а президент міністрів бар. Бек зложив в довшій бесїдї заяву правительства.

Повінь.

Стрий 7 червня. Стан води на Стрию під містом незвичайно високий. Під Жидачевом стан води на Стрию виносить 3 метри понад звичайну висоту.

Товмач 7 червня. Тисьменица і Ворона вилили.

Стрий 7 червня. Свица і Суколь виступили з берегів. Місточко Соколів залила вода.

Новий Торг 7 червня. Дунаєць виступив з берегів. Низше положені ґрунти стоять під водою. Комунікация на краєвім гостинци зі Щавницею перервана.

Петербург 7 червня. (П. А.) Вість о бунтї трох полків курского ґарнізону єсть безосновна. Войско домагало ся лиш поліпшеня економічного биту, але нарушеня дисципліни не було.

Вроцлавек 7 червня. В однім з домів при улици Королївскій викрито склад револьверів Бровнінґа. Арештовано пять осіб.

Брест 7 червня. Залога панцирника „Йоанна д'Арк" устроїла вчера бурливу демонстрацию. Трийцять моряків без позволеня вийшло на беріг і не хотїли вернути на корабель.

Курс львівский.

Дня 6-го червня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	570·—	580·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	577·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·70	99·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·60	99·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·25	51·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·25	32·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	62·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·45	24·45
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашноЇ пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має виливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашноЇ ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерспляц 7. І.—469.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).